

[Drachmann.]

Den Udvikling tilsiger i høj Grad, at man tager Planer og Tanker under Overvejelse om at skaffe en Ændring. Jeg nævner, som sagt, denne Plan ganske for egen Regning. Det er muligt, at den er vanskeligt realiserbar, den kan undergaa Forvandlinger o. s. v. Men een Ting maa være ganske klar, at bag disse Tanker og Problemer, bag det, vi behandler i Dag, ligger en meget stor Alvor, ikke alene af økonomisk Karakter; thi bag disse handelspolitiske Problemer, bag vor saa ensidigt opbyggede og derved saa eksempeløst saarbare Landbrugseksport og vor hele handelspolitiske Struktur og vore handelspolitiske Vilkaar maa vi alle forstaa, at med den Udvikling, der er Europa over, ligger vidtrækkende storpoltiske Perspektiver — jeg er tilfreds med at sige det ganske aabent her fra Rigsdagens Talerstol —, store politiske Perspektiver, som før eller senere vil knytte sig til store økonomiske, navnlig hvis vi kører os længere ud, saa vi kører os selv definitivt op i Krogen. Vor økonomiske Afhængighed, vor økonomiske Saarbarhed vil følges af storpoltiske Perspektiver, som før eller senere vil lade os erkende, at Rollen som et vist lille fladt Dyr mellem 2 Negle aldrig har været, men navnlig under de Forhold, vi er inde i, vil vise sig at være hverken tillokkende eller behagelig.

A. M. Hansen: Det Forslag til Rigsdagsbeslutning, som her foreligger, gaar, som allerede nævnt, ud paa en Forlængelse af den bestaaende Handelsoverenskomst, der for $3\frac{1}{2}$ Aar siden godt og vel sluttedes mellem Danmark og Storbritannien. Det er nu engang Vilkaarene for Landenes Samhandel i den Tid, vi er inde i, at der indgaas Handelsoverenskomster Landene imellem. Man kan beklage dette Forhold, ønske friere Vilkaar for Samhandelen, men det nytter i hvert Fald ikke for Øjeblikket, og jeg tror heller ikke, det nytter at oprulle alle vore store Vanskeligheder paa dette Omraade for aabent Tæppe, saadan som vi nu hørte det ærede Medlem Hr. Drachmann gøre det.

At Vanskelighederne er store for vort Land, hvis Hovedeksportvare er Levnedsmidler, er vi i denne Sal alle sammen klar over; men de bliver ikke mindre ved, at man fra Oppositionens Side holder saadanne Taler, som Gang paa Gang holdes her i denne Sal og i den anden Ende af dette Hus, og de bliver heller ikke mindre ved, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nu i Dag har gentaget den ofte fremsatte Ud-

talelse, at der næsten ingen Grænser var for; hvad man i Tyskland kunde aftage af danske Varer. Der er ingen Grænser for — siger det ærede Medlem —, hvad vi kan afsætte til Tyskland; der er stærk Efterspørgsel dernede. Men det ærede Medlem taler blot ikke om de Betingelser, der stilles for en saadan Afsætning. Nej, det har det ærede Medlem ingen Interesse af, for saa kan han ikke bruge dette for os saa vanskelige Afsætningsforhold til det, som han saa gerne vil bruge det til, nemlig til at mistænkeliggøre Regeringens Stilling i denne Sag.

Naar vi nu hører det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtale, at det, det drejer sig om, er, at vi for enhver Pris skal af med alle de Landbrugsprodukter, vi kan komme af med — *for enhver Pris* —, og vi saa derefter hører det ærede Medlem Hr. Drachmann som Ordfører for det andet Oppositionsparti sige: Hvis vi gaar videre ad den Vej, bliver vi kvalt —, saa forekommer det mig, at der er nogen Grund til at paapege, at midt i alle Vanskelighederne er det dog lykkedes Regeringen og de af Erhvervenes Mænd, som er med i disse vigtige Forhandlinger, at skabe taalelige Afsætningsforhold. Det er jo dog saadan, at Ordførerne for de to Partier er grundigt uenige, naar de skal til at pege paa, hvilken Vej vi skal gaa. De kan altsaa nok hver for sig staa og kritisere, men det, der skulde være Grundlaget for enhver fornuftig Kritik, udebliver, nemlig dette at vise en bedre Vej. Ja, det ærede Medlem Hr. Drachmann var jo inde paa en ny, storslaaet Form for Strejke for den danske Eksport, men han sagde udtrykkelig, at han kun talte paa egne Vegne; han havde ikke sit Parti bag sig, hvad jeg meget godt forstaa.

Jeg tror ikke, det vil gavne Danmark at knytte Haanden under de Forhandlinger, vi staa i; jeg tror heller ikke, det vil gavne Resultatet af Forhandlingerne, at Oppositionen benytter den vanskelige Situation, vi er inde i, til at gøre Vanskelighederne endnu større. Jeg tror, at det bedste for Resultatet af disse Forhandlinger vil være, om vi kan staa samlet, og jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at rejse denne Strid. Den blev rejst under Finanslovsforslagets første Behandling, og den blev rejst i det andet høje Ting med det Resultat, at alle 4 Partier stemte for den Handelsaftale, som nu er til Behandling her. Jeg tror, at vi paa andre Steder i denne Bygning til større Gavn for vore fremtidige Afsætningsforhold kunde drøfte disse Ting. Der er andre Steder, hvor det kan gøres,